

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/1/EK

(2008. gada 15. janvāris)

par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli

(Kodificēta versija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

"maksā piesārņotājs" un piesārņojuma novēršanas principu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

(3) Piektajā rīcības programmā vides jomā, kuras vispārējos pamatprincipus Padome un dalībvalstu valdību pārstāvji Padomes sanāksmē apstiprināja 1993. gada 1. februāra Rezolūcijā par Kopienas politikas un rīcības programmu attiecībā uz vidi un noturīgu attīstību⁽⁵⁾, noteikta prioritāte piesārņojuma integrētai kontrolei, kurai ir svarīga nozīme virzībā uz noturīgāka līdzsvara panākšanu starp cilvēku darbību un sociāli ekonomisko attīstību, no vienas puses, un dabas resursiem un to atjaunošanās spēju, no otras puses.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu⁽¹⁾,

(4) Lai īstenotu integrēto pieeju piesārņojuma samazināšanai, vajadzīga rīcība Kopienas līmenī, lai izdarītu grozījumus un papildinājumus esošajos Kopienas tiesību aktos, kas attiecas uz rūpniecības iekārtu radītā piesārņojuma novēršanu un kontroli.

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru⁽²⁾,

(5) Ar Padomes Direktīvu 84/360/EEK (1984. gada 28. jūnijs) par rūpniecisku iekārtu radītā gaisa piesārņojuma apkarošanu⁽⁶⁾ ieviesti vispārēji principi, saskaņā ar kuriem pirms tādu rūpniecisku iekārtu ekspluatācijas vai būtiskas pārveidošanas, kuras var radīt gaisa piesārņojumu, jāsaņem atļauja.

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.

(6) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/11/EK (2006. gada 15. februāris) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē⁽⁷⁾, paredzēta prasība saņemt atļauju minēto vielu novadīšanai.

(2) Līguma 174. pantā izklāstītajos Kopienas vides politikas mērķos un principos ietilpst jo īpaši piesārņojuma novēršana, samazināšana un, cik iespējams, izskaušana, piešķirot prioritāti intervencei tā avotā un nodrošinot pārdomātu dabas resursu pārvaldību, ievērojot principu

(7) Lai gan pastāv Kopienas tiesību akti par gaisa piesārņojuma apkarošanu un par to, lai novērstu vai samazinātu bīstamo vielu novadīšanu ūdenī, nav līdzvērtīgu Kopienas tiesību aktu, kuri vērsti uz to, lai novērstu vai samazinātu piesārņojuma emisijas augsnē.

(1) OV C 97, 28.4.2007., 12. lpp.

(2) Eiropas Parlamenta 2007. gada 19. jūnija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 17. decembra Lēmums.

(3) OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

(4) Sk. VI pielikuma A daļu.

(5) OV C 138, 17.5.1993., 1. lpp.

(6) OV L 188, 16.7.1984., 20. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

(7) OV L 64, 4.3.2006., 52. lpp.

- (8) Atšķirīgas pieejas emisiju samazināšanai gaisā, ūdenī un augsnē var veicināt piesārņojuma pārnēsi no vienas dabas vides citā, nevis vides aizsardzību kopumā.
- (9) Integrētas pieejas mērķis piesārņojuma samazināšanā ir iespējami pilnīgi novērst emisijas gaisā, ūdenī vai augsnē, ņemot vērā atkritumu apsaimniekošanu, un, ja tāda nav iespējama, samazināt emisijas, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.
- (10) Ar šo direktīvu būtu jānosaka piesārņojuma integrētas novēršanas un kontroles vispārēji principi. Tajā būtu jāparedz pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma integrētai novēršanai un kontrolei, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā. Integrētai pieejai piesārņojuma samazināšanai būtu jāveicina ilgtspējīgas attīstības principa piemērošana.
- (11) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot Padomes Direktīvu 85/337/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾. Gadījumos, kad atļauju piešķiršanā jāņem vērā informācija vai secinājumi, kas iegūti, minēto direktīvu piemērojot, šai direktīvai nebūtu jāietekmē Direktīvas 85/337/EEK īstenošana.
- (12) Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šajā direktīvā minēto rūpniecisko darbību veicēji ievēro konkrētu pamatprasību vispārējos principus. Šim nolūkam būtu pietiekami, ja kompetentās iestādes šos vispārējos principus ņemtu vērā, nosakot atļauju izsniegšanas nosacījumus.
- (13) Daži noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, esošajām ražošanas iekārtām jāpiemēro pēc 2007. gada 30. oktobra, bet visi pārējie bija jāpiemēro no 1999. gada 30. oktobra.
- (14) Tāpēc ar piesārņojumu saistīto problēmu efektīvākai risināšanai operatoriem savā darbībā būtu jāņem vērā vides aspekti. Par šiem aspektiem būtu jāinformē kompetentā iestāde vai iestādes, lai tās pirms atļauju piešķiršanas var
- pārliecināties par to, ka noteikti visi attiecīgie piesārņojuma novēršanas vai kontroles pasākumi. Ievērojama piemērošanas procedūru atšķirību dēļ var tikt nodrošināts atšķirīgs vides aizsardzības un sabiedrības informētības līmenis. Tāpēc pieteikumos atļauju izsniegšanai saskaņā ar šo direktīvu būtu jāiekļauj minimālais datu kopums.
- (15) Pilnīgai atļauju izsniegšanas procedūras un nosacījumu saskaņošanai kompetento iestāžu starpā būtu jārada iespēja sasniegt augstāko faktiski iespējamo aizsardzības līmeni vidē kopumā.
- (16) Kompetentajai iestādei vai iestādēm būtu jāpiešķir atļaujas vai jāizdara tajās grozījumi tikai pēc tam, kad izstrādāti pasākumi gaisa, ūdens un sauszemes vides aizsardzības integrētai aizsardzībai.
- (17) Atļaujā būtu jānosaka visi pasākumi, kas vajadzīgi atļaujas izsniegšanas nosacījumu izpildei, lai tādējādi sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā. Neskarot atļauju izsniegšanas procedūru, minētajiem pasākumiem var noteikt vispārīgas saistošas prasības.
- (18) Emisijas robežvērtības, parametri vai tiem ekvivalenti tehniski pasākumi būtu jānosaka, ņemot vērā labākās pieejamās metodes, nenorādot kādu konkrētu metodi vai tehnoloģiju un ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus. Visos gadījumos atļaujas izsniegšanas nosacījumos būtu jāparedz noteikumi par to, kā samazināt piesārņojumu lielā attālumā un pārrobežu piesārņojumu, un tiem būtu jānodrošina augsts vides aizsardzības līmenis kopumā.
- (19) Dalībvalstis nosaka, kā vajadzības gadījumā ņemami vērā attiecīgo iekārtu tehniskie parametri, to atrašanās vieta un vietējie vides apstākļi.
- (20) Gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvirzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, kurus iespējams nodrošināt ar labākajām pieejamām metodēm, atļaujās jo īpaši būtu jāparedz papildu nosacījumi, neskarot citus pasākumus, kurus var veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

⁽¹⁾ OV L 175, 5.7.1985., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/35/EK (OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.).

- (21) Tāpēc, ka labākās pieejamās metodes ar laiku mainās, jo īpaši ņemot vērā tehnikas attīstību, kompetentajām iestādēm būtu jāseko šādai attīstībai vai vajadzētu būt par to informētām.
- (22) Iekārtu izmaiņas var būt piesārņojuma cēlonis. Kompetentajai iestādei vai iestādēm tāpēc vajadzētu būt informētām par visām izmaiņām, kuras var ietekmēt vidi. Iekārtas būtiskai pārveidošanai pirms tam jāsaņem atļauja saskaņā ar šo direktīvu.
- (23) Atļaujas izsniegšanas nosacījumi būtu regulāri jāpārskata un, vajadzības gadījumā, arī jāatjaunina. Konkrētos apstākļos tie noteikti būtu jāpārbauda.
- (24) Efektīvai sabiedrības līdzdalībai lēmumu pieņemšanā būtu jānodod iespēja sabiedrībai paust un lēmumu pieņēmējam ņemt vērā viedokļus un bažas, kas var būt saistītas ar minētajiem lēmumiem, tādējādi palielinot politisko atbildību un lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību un sekmējot sabiedrības informētību vides jautājumos un atbalstu pieņemtajiem lēmumiem. Jo īpaši sabiedrībai vajadzētu būt pieejamai informācijai par iekārtu ekspluatāciju un to iespējamo ietekmi uz vidi un pirms jebkura lēmuma pieņemšanas – informācijai par iesniegtajiem pieteikumiem atļauju saņemšanai jaunām iekārtām vai būtisku izmaiņu veikšanai un par pašām atļaujām, to atjaunināšanu un attiecīgajiem monitoringa datiem.
- (25) Līdzdalība, tostarp apvienību, organizāciju un grupu, jo īpaši nevalstisko vides aizsardzības organizāciju līdzdalība, attiecīgi jāveicina, tostarp uzlabojot sabiedrības izglītību vides jautājumos.
- (26) Kopiena 1998. gada 25. jūnijā parakstīja ANO un EEK Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesās saistībā ar vides jautājumiem ("Orhūsas konvencija"). Viens no Orhūsas konvencijas mērķiem ir vēlme garantēt tiesības uz sabiedrības dalību ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā, lai palīdzētu aizsargāt personu tiesības dzīvot veselībai un labklājībai piemērotā vidē.
- (27) Informācijas sagatavošanai un tās apmaiņai Kopienas līmenī jautājumos, kas attiecas uz labākajām pieejamām metodēm, būtu jāpalīdz pārvarēt tehnoloģiskos traucējumus Kopienā, būtu jāveicina Kopienā izmantoto robežvērtību un metožu izplatība visā pasaulē un būtu jāpalīdz dalībvalstīm efektīvi īstenot šo direktīvu.
- (28) Regulāri būtu jāsaņem ziņojumi par šīs direktīvas īstenošanu un efektivitāti.
- (29) Šī direktīva attiecas uz iekārtām, attiecībā uz kurām pastāv vērā ņemama iespēja radīt piesārņojumu un līdz ar to arī pārrobežu piesārņojumu. Starpvalstu apspriedes būtu jāorganizē tajos gadījumos, kad tiek iesniegti pieteikumi atļauju saņemšanai tādām jaunām iekārtām vai būtiskām iekārtu izmaiņām, kas varētu būtiski pasliktināt vides stāvokli. Pieteikumiem, kas attiecas uz šādiem priekšlikumiem vai būtiskām izmaiņām, vajadzētu būt pieejamiem sabiedrībai visās dalībvalstīs, kuras varētu ietekmēt šie priekšlikumi vai izmaiņas.
- (30) Kopienas līmenī var identificēt vajadzību noteikt emisijas robežvērtības dažiem iekārtu veidiem un piesārņojošām vielām, uz kurām attiecas šī direktīva. Eiropas Parlamentam un Padomei šādas emisijas robežvērtības būtu jānosaka atbilstīgi Līguma noteikumiem.
- (31) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot Kopienas noteikumus par drošību un veselības aizsardzību darbā.
- (32) Šī direktīva nedrīkst skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem Direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts VI pielikuma B daļā,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

Šīs direktīvas mērķis ir panākt tāda piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli, ko rada I pielikumā minētās darbības. Tā nosaka pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu vai – gadījumos, kad novēršana nav iespējama, – samazinātu tās emisijas gaisā, ūdenī un zemē, kuras rodas no iepriekš minētajām darbībām, tostarp arī pasākumus, kas attiecas uz atkritumiem, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā, neskarot Direktīvu 85/337/EEK un citus attiecīgus Kopienas noteikumus.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "viela" ir ķīmiskais elements un tā savienojumi, izņemot radioaktīvas vielas Padomes Direktīvas 96/29/Euratom (1996. gada 13. maijs), kas nosaka drošības pamatstandartus darba ņēmēju un iedzīvotāju veselības aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajām briesmām⁽¹⁾, nozīmē un ģenētiski modificētus organismus Padomes Direktīvas 90/219/EEK (1990. gada 23. aprīlis) par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/18/EK (2001. gada 12. marts) par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē⁽³⁾ nozīmē;
 - 2) "piesārņojums" ir cilvēka darbības izraisīta vielu, vibrācijas, siltuma vai trokšņa tieša vai netieša novadīšana gaisā, ūdenī vai zemē, kam var būt kaitīga ietekme uz cilvēka veselību vai vides kvalitāti, kas var radīt kaitējumu īpašumam vai sabojāt vai traucēt vides pievilcību un citus likumīgus vides izmantošanas veidus;
 - 3) "iekārta" ir stacionāra tehniska vienība, kurā tiek veikta viena vai vairākas tādas darbības, kas uzskaitītas I pielikumā, kā arī visas citas darbības, kuras ir tieši tehniski saistītas ar darbībām, kas tiek veiktas attiecīgajā objektā, un kurām varētu būt ietekme uz emisijām un piesārņojumu;
 - 4) "esoša iekārta" ir iekārta, kura 1999. gada 30. oktobrī saskaņā ar tiesību aktiem, kas bija spēkā pirms tam, tika ekspluatēta vai par kuru saņemta atļauja, vai arī iekārta, par kuru saskaņā ar kompetentās iestādes viedokli bija jāiesniedz pilns pieprasījums atļaujas saņemšanai, ar noteikumu, ka attiecīgā iekārta bija nodota ekspluatācijā ne vēlāk kā 2000. gada 30. oktobrī;
 - 5) "emisija" ir tieša vai netieša vielu, vibrāciju, siltuma vai trokšņa novadīšana no iekārtas punktvēda vai difūza avota gaisā, ūdenī vai zemē;
 - 6) "emisijas robežvērtības" ir masa, kas izteikta ar dažiem īpašiem parametriem, koncentrācija un/vai emisijas līmenis,
- ko nedrīkst pārsniegt vienā vai vairākos laikposmos; emisijas robežvērtības var noteikt arī konkrētām vielu grupām, saimēm vai veidiem, jo īpaši III pielikumā uzskaitītajām vielām. Vielām noteiktās emisijas robežvērtības parasti attiecas uz punktu, kurā notiek emisija no iekārtām, emisijas noteikšanā neņemot vērā atšķaidījumu; kad tās tiek noteiktas, attiecībā uz netiešu noplūdi ūdenī, nosakot attiecīgās iekārtas emisijas robežvērtības, var ņemt vērā ūdens attīrīšanas iekārtu darbību, ja videi kopumā tiek garantēts ekvivalents aizsardzības līmenis un ja tas nerada vides piesārņojuma līmeņa paaugstināšanos, neskarot Direktīvu 2006/11/EK vai direktīvas, ar kurām tā tiek īstenota;
- 7) "vides kvalitātes standarts" ir to prasību kopums, kuras saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem attiecīgajā laikā jāievēro konkrētajā vidē vai attiecīgā tās daļā;
 - 8) "kompetentā iestāde" ir iestāde vai iestādes, vai struktūras, kuras saskaņā ar dalībvalstu tiesību normām ir atbildīgas par to saistību izpildi, kuras izriet no šīs direktīvas;
 - 9) "atļauja" ir rakstisks lēmums vai tā daļa (vai vairāki šādi lēmumi), ar kuru tiek dota atļauja ekspluatēt iekārtu vai tās daļu, ievērojot konkrētus nosacījumus, kas garantē, ka iekārta atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām. Atļauja var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām vai to daļām, kas atrodas vienā un tajā pašā vietā un kam ir viens un tas pats operators;
 - 10) "izmaiņas iekārtas ekspluatācijā" ir tādas iekārtas īpašību vai darbības veida izmaiņas vai paplašināšana, kas var ietekmēt vidi;
 - 11) "būtiskas izmaiņas" ir tādas izmaiņas iekārtas ekspluatācijā, kuras pēc kompetentās iestādes atzinuma var būtiski nelabvēlīgi ietekmēt cilvēkus vai vidi; šajā definīcijā visas izmaiņas kādā darbībā vai tās paplašināšanu uzskata par būtisku, ja šīs izmaiņas vai paplašinājums pats atbilst robežvērtībām, ja tādas noteiktas I pielikumā;
 - 12) "labākās pieejamās metodes" ir efektīvākais un pilnīgākais darbību un ekspluatācijas metožu izstrādes posms, kurā tiek parādīta konkrēto metožu faktiskā piemērotība tam, lai principā noteiktu pamatus emisijas robežvērtībām, kas paredzētas, lai novērstu un – gadījumos, kad novēršana ir neiespējama, – vispār samazinātu emisijas un ietekmi uz vidi kopumā;

⁽¹⁾ OV L 159, 29.6.1996., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 117, 8.5.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2005/174/EK (OV L 59, 5.3.2005., 20. lpp.).

⁽³⁾ OV L 106, 17.4.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1830/2003 (OV L 268, 18.10.2003., 24. lpp.).

- a) "metodes" ietver gan izmantoto tehnoloģiju, gan risinājumus, kas attiecas uz iekārtas uzbūvi, uzstādīšanu, apkopi, ekspluatāciju un ekspluatācijas pārtraukšanu;
- b) "pieejamās metodes" ir tās metodes, kuras ir izstrādātas tiktāl, ka ir ieviešamas attiecīgajā ražošanas nozarē, ievērojot ekonomiski pamatotus un tehniski piemērotus nosacījumus, ņemot vērā izmaksas un priekšrocības neatkarīgi no tā, vai metodes tiek izmantotas vai nodrošinātas konkrētajā dalībvalstī, ja tās ir operatoram pietiekami pieejamas;
- c) "labākās" ir tādas, kas ir visefektīvākās, lai sasniegtu augstu vides vispārējās aizsardzības līmeni kopumā.

Nosakot labākās pieejamās metodes, īpašība uzmanība būtu jāpievērš IV pielikumā uzskaitītajiem apsvērumiem;

- 13) "operators" ir fiziska vai juridiska persona, kas ekspluatē vai kontrolē iekārtu, vai – gadījumos, kad to paredz valsts tiesību akti, – persona, kurai deleģētas noteicošas ekonomiskas pilnvaras attiecībā uz iekārtas tehnisko darbību;
- 14) "sabiedrība" ir viena vai vairākas fiziskas vai juridiskas personas un – saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem vai praksi – to apvienības, organizācijas vai grupas;
- 15) "attiecīgā sabiedrības daļa" ir sabiedrības daļa, kuru ietekmē vai var ietekmēt vai kura ir ieinteresēta lēmuma pieņemšanā par atļaujas izsniegšanu vai atjaunināšanu vai par atļaujas piešķiršanas nosacījumiem; piemērojot šo definīciju, uzskata, ka nevalstiskās organizācijas, kuras cīnās par vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, ir ieinteresētas.

3. pants

Vispārīgie principi, kuri reglamentē operatoru pamatsaistības

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu, ka kompetentās iestādes nodrošina, lai iekārtas tiek ekspluatētas tā, ka:

- a) tiek veikti visi vajadzīgie preventīvie pasākumi piesārņojuma novēršanai, jo īpaši – izmantojot labākās pieejamās metodes;
- b) nerodas būtisks piesārņojums;

- c) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem ⁽¹⁾ nerodas atkritumi; gadījumos, kad atkritumi rodas, tie tiek pārstrādāti vai – gadījumos, kad pārstrāde ir tehniski un ekonomiski neiespējama, – apglabāti tā, lai tiktu novērsta vai samazināta jebkāda ietekme uz vidi;
- d) enerģija tiek izmantota efektīvi;
- e) tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi negadījumu novēršanai un to seku ierobežošanai;
- f) pēc darbības pilnīgas izbeigšanas tiek veikti pasākumi, kas vajadzīgi piesārņojuma riska novēršanai un iekārtas ekspluatācijas vietas sakārtošanai apmierinošā stāvoklī.

2. Lai nodrošinātu atbilstību šim pantam, ir pietiekami, ka dalībvalstis nodrošina, ka to kompetentās iestādes, nosakot atļaujas nosacījumus, ņem vērā 1. punktā noteiktos vispārīgos principus.

4. pants

Atļaujas jaunām iekārtām

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka jaunas iekārtas netiek ekspluatētas, ja nav saņemta atļauja, kas piešķirta saskaņā ar šo direktīvu, neskarot izņēmumus, kuri noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām ⁽²⁾.

5. pants

Prasības atļauju izsniegšanai esošām iekārtām

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to kompetentās iestādes, izmantojot atļaujas saskaņā ar 6. un 8. pantu vai attiecīgā gadījumā pārskatot un vajadzības gadījumā atjauninot nosacījumus, panāk, ka esošās iekārtas tiek ekspluatētas saskaņā ar 3., 7., 9., 10. un 13. pantā, 14. panta a) un b) apakšpunktā, kā arī 15. panta 2. punktā noteiktajām prasībām ne vēlāk kā no 2007. gada 30. oktobra, neskarot īpašus Kopienas tiesību aktus.

2. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu 1., 2., 11. un 12. panta, 14. panta c) apakšpunkta, 15. panta 1. un 3. punkta, 17. un 18. panta, kā arī 19. panta 2. punkta noteikumu attiecībā uz esošajām iekārtām no 1999. gada 30. oktobra.

⁽¹⁾ OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 309, 27.11.2001., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 2006/105/EK (OV L 363, 20.12.2006., 368. lpp.).

6. pants

Pieteikumi atļauju saņemšanai

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentajai iestādei iesniegtajā pieteikumā atļaujas saņemšanai aprakstīti:

- a) iekārta un tās darbības;
- b) izejvielas un palīgmateriāli, citas iekārtā izmantotās vai tajā iegūtās vielas un enerģija;
- c) iekārtas emisiju avoti;
- d) apstākļi iekārtas uzstādīšanas vietā;
- e) no iekārtas katrā dabas vides daļā prognozējamo emisiju raksturs un daudzumi, kā arī emisiju būtiskākā ietekme uz vidi;
- f) paredzētā tehnoloģija un pārējās metodes, lai novērstu vai – gadījumos, kad tas nav iespējams, – samazinātu emisijas no iekārtas;
- g) vajadzības gadījumā pasākumi atkritumu rašanās novēršanai iekārtā vai iekārtā radušos atkritumu pārstrādei;
- h) papildu pasākumi, kas paredzēti, lai tiktu ievēroti operatora pamatsaistību vispārējie principi, kuri noteikti 3. pantā;
- i) plānotie pasākumi emisiju monitoringam vidē;
- j) kopsavilkums par galvenajām alternatīvām, ja tādas ir, kuras iesniedzējs ir izvērtējis.

Pieteikumā atļaujas saņemšanai iekļauj arī a) līdz j) apakšpunktos minētās informācijas netehnisku kopsavilkumu.

2. Ja informācija, kas sniegta saskaņā ar Direktīvā 85/337/EEK noteiktajām prasībām, vai drošības pārskats, kurš sagatavots saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/82/EK (1996. gada

9. decembris) par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārziņāšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas ⁽¹⁾, vai cita informācija, kas sniegta, ievērojot citus tiesību aktus, atbilst šajā pantā noteiktajām prasībām, to var iekļaut pieteikumā vai pievienot pieteikumam.

7. pants

Integrētā pieeja atļauju izsniegšanai

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gadījumos, ja atļauju izsniegšanā iesaistītas vairākas kompetentās iestādes, atļaujas izsniegšanas nosacījumi un procedūras ir pilnīgi saskaņotas, lai garantētu visu šajā procedūrā kompetento iestāžu efektīvu integrētu pieeju.

8. pants

Lēmumi

Neskarot citas valstu vai Kopienas tiesību aktos noteiktās prasības, kompetentā iestāde piešķir atļauju, kurā ir norādīti nosacījumi, kas garantē, ka iekārta atbilst šīs direktīvas prasībām, vai, ja tas tā nav, atsakās piešķirt atļauju.

Visās piešķirtajās un grozītajās atļaujās jāiekļauj sīkas ziņas par šajā direktīvā minētajiem gaisa, ūdens un sauszemes vides aizsardzības noteikumiem.

9. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atļaujā iekļauti visi pasākumi, kas vajadzīgi 3. un 10. pantā noteikto prasību ievērošanai attiecībā uz atļauju izsniegšanu, lai sasniegtu augstu vides aizsardzības līmeni kopumā, aizsargājot gaisu, ūdeni un zemi.

2. Attiecībā uz jaunām iekārtām vai gadījumos, kad tiek veiktas būtiskas izmaiņas, uz kurām attiecas Direktīvas 85/337/EEK 4. pants, piešķirot atļaujas, ņem vērā visu saskaņā ar minētās direktīvas 5., 6. un 7. pantu iegūto informāciju vai izdarītos secinājumus.

3. Atļaujā iekļauj piesārņojošo vielu emisijas robežvērtības, jo īpaši tās, kuras uzskaitītas III pielikumā un varētu tikt emitētas no konkrētās iekārtas ievērojamā daudzumā, ņemot vērā to raksturu un piesārņojuma pārneses iespējas no vienas dabas vides daļas (gaisa, ūdens vai zemes) citā. Vajadzības gadījumā atļaujā iekļauj atbilstošas prasības, kuras nodrošina augsnes un gruntsūdeņu aizsardzību un pasākumus iekārtā radušos atkritumu apsaimniekošanai. Attiecīgā gadījumā robežvērtības var papildināt vai aizstāt ar tām ekvivalentiem parametriem vai tehniskiem pasākumiem.

⁽¹⁾ OV L 10, 14.1.1997., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

Iekārtām, kuras minētas I pielikuma 6.6. punktā, saskaņā ar šo punktu noteiktajās emisijas robežvērtībās ņem vērā praktiskus apsvērumus par attiecīgā veida iekārtām.

Ja siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas no iekārtas ir noteiktas I pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā⁽¹⁾, saistībā ar iekārtā veicamajām darbībām, atļaujā neietver attiecīgās gāzes tiešās emisijas robežvērtības, ja vien tas nav nepieciešams, lai nerastos nozīmīgs vietējais piesārņojums.

Saistībā ar darbībām, kas minētas Direktīvas 2003/87/EK I pielikumā, dalībvalstis var izvēlēties neizvirzīt prasības attiecībā uz energoefektivitāti sadedzināšanas iekārtām un citām iekārtām, kuras emitē oglekļa dioksīdu objektā.

Nepieciešamības gadījumā kompetentās iestādes atļauju attiecīgi groza.

Trešā, ceturtā un piektā daļa neattiecas uz iekārtām, kurām uz laiku nepiemēro siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu Kopienas tirdzniecības sistēmu saskaņā ar Direktīvas 2003/87/EK 27. pantu.

4. Neskarot 10. pantu, emisijas robežvērtības, ekvivalentus parametrus vai tehniskus pasākumus, kas minēti 3. punktā, nosaka, pamatojoties uz labākajām pieejamām metodēm, nenorādot kādas konkrētas metodes vai īpašu tehnoloģiju, bet ņemot vērā attiecīgās iekārtas tehniskos parametrus, tās atrašanās vietu un vietējos vides apstākļus. Jebkurā gadījumā atļaujas izsniegšanas nosacījumos paredz noteikumus, kas palīdz samazināt piesārņojumu lielā attālumā vai pārrobežu piesārņojumu, kā arī nodrošina augstu vides aizsardzības līmeni kopumā.

5. Atļaujā norāda piemērotas noplūdes monitoringa prasības, norādot mērījumu metodes un biežumu, novērtēšanas procedūru un pienākumu sniegt kompetentajai iestādei datus, kas vajadzīgi atļaujas izsniegšanas nosacījumu ievērošanas pārbaudei.

Attiecībā uz iekārtām, kuras minētas I pielikuma 6.6. punktā, šajā punktā minētajos pasākumos var ņemt vērā izmaksas un priekšrocības.

⁽¹⁾ OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/101/EK (OV L 338, 13.11.2004., 18. lpp.).

6. Atļaujās norāda pasākumus, kuri attiecas uz citiem nosacījumiem, kas nav parastie darbības nosacījumi. Tādējādi gadījumos, kad pastāv risks, ka var tikt ietekmēts vides stāvoklis, paredz attiecīgu noteikumu gadījumiem, kad iekārta tiek palaista, rodas noplūdes, darbības traucējumi, notiek iekārtas īslaicīga apturēšana vai ekspluatācijas pilnīga izbeigšana.

Atļaujā var iekļaut arī pagaidu atkāpes no 4. punktā noteiktajām prasībām, ja kompetentās iestādes apstiprinātais sanācijas plāns nodrošina, ka šīs prasības tiks ievērotas sešus mēnešus, un gadījumos, kad projekts nodrošina piesārņojuma samazināšanos.

7. Atļaujās šīs direktīvas prasību ievērošanai var iekļaut citus šādu īpašus nosacījumus pēc dalībvalsts vai kompetentās iestādes ieskatiem.

8. Neskarot pienākumu ieviest atļaujas izsniegšanas procedūru saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis vispārīgos saistošos noteikumos var paredzēt konkrētas prasības attiecībā uz konkrētiem iekārtu veidiem, tos neiekļaujot individuālajos atļaujas izsniegšanas nosacījumos, ar noteikumu, ka tiek nodrošināta integrēta pieeja un ekvivalents un augsts vides aizsardzības līmenis kopumā.

10. pants

Labākās pieejamās metodes un vides kvalitātes standarti

Gadījumos, kad vides kvalitātes standarts nosaka nepieciešamību izvirzīt stingrākus nosacījumus nekā tie, ko iespējams nodrošināt ar labākajām pieejamām metodēm, atļaujās jo īpaši paredz papildu nosacījumus, neskarot citus pasākumus, kurus varētu veikt vides kvalitātes standartu izpildei.

11. pants

Labāko pieejamo metožu izmaiņas

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde seko labāko pieejamo metožu izmaiņām vai ir par tām informēta.

12. pants

Operatoru veiktās izmaiņas iekārtās

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka operators informē kompetentās iestādes par jebkādam plānotajām ekspluatācijas izmaiņām. Attiecīgā gadījumā kompetentās iestādes atjaunina atļaujas vai atļaujas izsniegšanas nosacījumus.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operatora plānotās būtiskās izmaiņas tiek veiktas tikai pēc tam, kad ir izsniegta atļauja saskaņā ar šo direktīvu. Pieteikumā atļaujas saņemšanai un kompetentās iestādes lēmumā jānorāda tās iekārtu daļas un tie 6. pantā minētie aspekti, kurus var skart attiecīgās izmaiņas. *Mutatis mutandis* piemēro 3. panta, 6. līdz 10. panta, 15. panta 1., 2. un 3. punkta noteikumus.

13. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumu pārskatīšana un atjaunināšana, ko veic kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes regulāri pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina atļaujas izsniegšanas nosacījumus.

2. Pārskatīšanu veic visos gadījumos, kad:

- a) iekārtas radītais piesārņojums ir tik būtisks, ka jāpārskata atļaujā noteiktās esošās emisijas robežvērtības vai arī atļaujā jāiekļauj jaunas attiecīgas robežvērtības;
- b) sakarā ar būtiskām izmaiņām labākajās pieejamās metodēs ir iespējams bez pārmērīgi augstām izmaksām ievērojami samazināt emisijas;
- c) procesa vai darbības ekspluatācijas drošībai jāizmanto citas metodes;
- d) to nosaka jaunie Kopienas vai valsts tiesību aktu noteikumi.

14. pants

Atļaujas izsniegšanas nosacījumu ievērošana

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka:

- a) iekārtu ekspluatācijas laikā to operatori ievēro atļaujas izsniegšanas nosacījumus;
- b) operatori regulāri informē kompetento iestādi par noplūžu monitoringa rezultātiem un nekavējoties ziņo par starpgadījumu vai negadījumu, kuram ir būtiska ietekme uz vidi;

- c) iekārtu operatori kompetentās iestādes pārstāvjiem sniedz palīdzību, kas tiem vajadzīga, lai veiktu iekārtu pārbaudes, ņemtu paraugus un vāktu informāciju, kura tiem vajadzīga, pildot pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

15. pants

Pieeja informācijai un sabiedrības iesaistīšanās atļauju izsniegšanas procedūrā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajai sabiedrības daļai laikus tiek dotas reālas iespējas piedalīties procedūrā, kas skar:

- a) atļaujas izsniegšanu jaunai iekārtai;
- b) atļaujas izsniegšanu par jebkuru būtisku izmaiņu;
- c) atļaujas vai atļaujas nosacījumu atjaunināšanu iekārtām saskaņā ar 13. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

Šādas līdzdalības gadījumā piemēro procedūru, kas izklāstīta V pielikumā.

2. Sabiedrībai dara pieejamus noplūžu monitoringa rezultātus, kuri ir kompetento iestāžu rīcībā un kuri vajadzīgi saskaņā ar 9. pantā minētajiem atļaujas izsniegšanas nosacījumiem.

3. 1. un 2. punktu piemēro, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai⁽¹⁾ 4. panta 1., 2. un 4. punktā noteiktos ierobežojumus.

4. Pēc lēmuma pieņemšanas kompetentā iestāde saskaņā ar attiecīgo procedūru informē sabiedrību un dara tai pieejamu šādu informāciju:

- a) lēmuma saturs, tostarp atļaujas kopija un visu nosacījumu un atļaujas vēlāku atjauninājumu kopija; un
- b) pēc attiecīgās sabiedrības daļas pausto bažu un viedokļu izpētes – iemesli un apsvērumi, kas ir šā lēmuma pamatā, tostarp informācija par sabiedrības līdzdalības procesu.

⁽¹⁾ OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.

16. pants**Iespēja vērsties tiesā**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar konkrētās valsts tiesību sistēmu attiecīgās sabiedrības daļas locekļiem ir iespēja pārskatīšanas kārtībā ierosināt lietu tiesā vai citā ar likumu noteiktā neatkarīgā un objektīvā struktūrā, lai apstrīdētu tādu lēmumu, darbību vai bezdarbību būtības vai procesuālo likumību, uz kuru attiecas šīs direktīvas noteikumi par sabiedrības līdzdalību, ja:

a) tie ir pietiekami ieinteresēti vai

b) ja dalībvalsts administratīvi procesuālajās tiesībās tas paredzēts kā priekšnoteikums – kuru tiesības ir aizskartas.

2. Dalībvalstis nosaka, kurā stadijā minētos lēmumus, darbības vai bezdarbību var apstrīdēt.

3. Dalībvalstis nosaka, kas tieši uzskatāms par pietiekamu ieinteresētību un tiesību aizskārumu, paturot prātā mērķi – nodrošināt attiecīgajai sabiedrības daļai tiesas pieejamību. Tālab 1. punkta a) apakšpunkta sakarā jebkuras minētajām prasībām atbilstošas nevalstiskās organizācijas, kas veicina vides aizsardzību un atbilst visām attiecīgās valsts tiesību aktu prasībām, interesi uzskata par pietiekamu.

Piemērojot 1. punkta b) apakšpunktu, uzskata arī, ka šādām organizācijām ir tiesības, kuras var tikt aizskartas.

4. Šā panta noteikumi neliedz lietu nodot iepriekšējai izskatīšanai administratīvā iestādē, un – ja valsts tiesību aktos ir šāda prasība – tie neietekmē prasību pirms tiesu pārskatīšanas procedūras piemērošanas izmantot visas iespējas administratīvajā pārskatīšanas procedūrā.

Visas šīs procedūras ir godīgas, taisnīgas, savlaicīgas un ne pārmērīgi dārgas.

5. Lai veicinātu šā panta noteikumu efektivitāti, dalībvalstis nodrošina, ka sabiedrībai ir pieejama praktiska informācija par piekļuvi administratīvajām un tiesu pārskatīšanas procedūrām.

17. pants**Informācijas apmaiņa**

1. Informācijas apmaiņai dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai reizi trijos gados un pirmoreiz pirms 2001. gada 30. aprīļa nosūtītu Komisijai pieejamos reprezentatīvos datus

par robežvērtībām, kuras konkrētiem darbību veidiem noteiktas saskaņā ar I pielikumu, un, attiecīgā gadījumā, ziņas par labākajām pieejamām metodēm, ar kurām tās ir iegūtas, jo īpaši saskaņā ar 9. pantu. Turpmāk dati jāpapildina saskaņā ar šā panta 3. punktā noteikto procedūru.

2. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ieinteresētajām nozarēm par labākajām pieejamām metodēm, attiecīgo monitoringu un to pilnveidošanu.

Reizi trijos gados Komisija publicē informācijas apmaiņas rezultātus.

3. Reizi trijos gados un pirmo reizi par laikposmu no 1999. gada 30. oktobra līdz 2002. gada 30. oktobrim ieskaitot dalībvalstis Komisijai nosūta ziņojumu ar informāciju par šīs direktīvas īstenošanu. Šo ziņojumu sagatavo, pamatojoties uz anketu vai formu, ko izstrādā Komisija saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi⁽¹⁾, 6. panta 2. punktā noteikto procedūru. Minēto anketu vai formu dalībvalstīm nosūta sešus mēnešus pirms ziņojumā aptvertā laikposma sākuma. Ziņojumu Komisijai iesniedz deviņu mēnešu laikā pēc tam, kad beidzies ziņojumā aptvertais trīs gadu laikposms.

Kopienas ziņojumu par direktīvas īstenošanu Komisija nodod atklātībā deviņu mēnešu laikā pēc dalībvalstu ziņojumu saņemšanas.

Komisija sniedz Kopienas ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā pievienojot tiem priekšlikumus.

4. Dalībvalstis izveido vai izraugās iestādi vai iestādes, kuras ir atbildīgas par informācijas apmaiņu saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, un attiecīgi informē Komisiju.

18. pants**Pārrobežu ietekme**

1. Ja dalībvalsts apzinās, ka iekārtas ekspluatācija var būtiski negatīvi ietekmēt vidi citā dalībvalstī, vai ja dalībvalsts, kuru minētās iekārtas ekspluatācija var būtiski ietekmēt, to pieprasa, tad dalībvalsts, kurā tika iesniegts pieteikums atļaujas saņemšanai atbilstīgi 4. pantam vai 12. panta 2. punktam, tai pašā laikā, kad tā informē savus iedzīvotājus, minētajai otrai dalībvalstij nosūta visu informāciju, kas jāsniedz vai jādara pieejama saskaņā ar V pielikumu. Šāda informācija ir pamats visām abu dalībvalstu apspriedēm, kas vajadzīgas divpusējām attiecībām un ko veic, ievērojot savstarpējības un līdztiesības principus.

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

2. Divpusējās attiecībās dalībvalstis nodrošina, lai 1. punktā minētajos gadījumos tās dalībvalsts sabiedrībai, kuras teritorijā iespējama nelabvēlīga ietekme uz vidi, noteiktu laiku būtu pieejami arī pieteikumi atļauju izsniegšanai un lai tai ir tiesības paust viedokli, pirms kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

3. Visu atbilstīgi 1. un 2. punktam notikušo apspriežu rezultāti jāņem vērā, kad kompetentā iestāde pieņem lēmumu par iesniegto pieteikumu.

4. Kompetentā iestāde visas dalībvalstis, ar kurām notikusi apspriešanās atbilstīgi 1. punktam, informē par pieteikuma sakarā pieņemto lēmumu un nosūta tām 15. panta 4. punktā paredzēto informāciju. Šīs dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minēto informāciju piemērotā veidā dara pieejamu attiecīgajai sabiedrības daļai šo valstu teritorijā.

19. pants

Emisijas robežvērtības Kopienā

1. Gadījumos, kad, pamatojoties jo īpaši uz 17. pantā paredzēto informācijas apmaiņu, tiek identificēta vajadzība pēc rīcības Kopienas līmenī, Eiropas Parlaments un Padome, pēc Komisijas priekšlikuma, nosaka emisijas robežvērtības saskaņā ar Līgumā noteiktajām procedūrām:

a) I pielikumā uzskaitītajiem iekārtu veidiem, izņemot atkritumu apglabāšanas poligonus, uz kuriem attiecas minētā pielikuma 5.1. un 5.4. punkts;

un

b) III pielikumā minētajām piesārņojošām vielām.

2. Ja nav tādu Komisijas emisijas robežvērtību, kas noteiktas saskaņā ar šo direktīvu, tad I pielikumā uzskaitītajām iekārtām par minimālajām emisijas robežvērtībām, ievērojot šo direktīvu, izmanto attiecīgās emisijas robežvērtības, kuras noteiktas II pielikumā uzskaitītajās direktīvās un citos Kopienas tiesību aktos.

3. Neskarot šīs direktīvas prasības, tehniskās prasības attiecībā uz atkritumu apglabāšanas poligoniem, uz kuriem attiecas

I pielikuma 5.1. un 5.4. punkts, ir noteiktas Padomes Direktīvā 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem⁽¹⁾.

20. pants

Pārejas noteikumi

1. Kamēr kompetentās iestādes vēl nav īstenojušas šīs direktīvas 5. pantā noteiktos pasākumus, attiecībā uz esošajām iekārtām saistībā ar darbībām, kas uzskaitītas I pielikumā, piemēro Direktīvas 84/360/EEK, Direktīvas 2006/11/EK 4. panta, 5. panta un 6. panta 2. punkta noteikumus un noteikumus, kuri attiecas uz atļauju izsniegšanas sistēmu II pielikumā uzskaitītajās direktīvās, neskarot Direktīvā 2001/80/EK paredzētos izņēmumus.

2. II pielikumā uzskaitīto direktīvu attiecīgos noteikumus par atļauju izsniegšanas sistēmām saistībā ar I pielikumā minētajām darbībām neattiecina uz iekārtām, kuras ir neesošas iekārtas 2. panta 4. punkta nozīmē.

3. Direktīvu 84/360/EEK atceļ 2007. gada 30. oktobrī.

Vajadzības gadījumā pēc Komisijas priekšlikuma Padome vai Eiropas Parlaments un Padome izdara grozījumus II pielikumā uzskaitīto direktīvu attiecīgajos noteikumos, lai tās pielāgotu šīs direktīvas prasībām līdz 2007. gada 30. oktobrim.

21. pants

Paziņojums

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu svarīgākos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

22. pants

Atcelsšana

Direktīvu 96/61/EK, kā tā grozīta ar aktiem, kuri uzskaitīti VI pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos, kā izklāstīts VI pielikuma B daļā.

⁽¹⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VII pielikumā.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Strasbūrā, 2008. gada 15. janvārī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

J. LENARČIČ

I PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 1. PANTĀ MINĒTO RŪPNIECISKO DARBĪBU VEIDI

1. Šī direktīva neattiecas uz iekārtām vai iekārtu daļām, kuras izmanto jaunu produktu un procesu pētniecībai, izstrādei un testēšanai.
2. Turpmāk norādītās robežvērtības visumā attiecas uz ražošanas jaudām vai apjomiem. Gadījumos, kad viens operators vienā iekārtā vai vienā teritorijā veic vairākas darbības, kuras iekļautas vienā apakšpozīcijā, šādu darbību jaudas ir jāsaskaita.
 1. **Enerģētikas nozares**
 - 1.1. Sadedzināšanas iekārtas ar nominālo siltumspēju virs 50 MW.
 - 1.2. Minerāleļļas un gāzes pārstrādes rūpnīcas.
 - 1.3. Koksa krāsnis.
 - 1.4. Akmeņogļu gazifikācijas un šķidrīnāšanas iekārtas.
 2. **Metālu ražošana un pārstrāde**
 - 2.1. Metāla rūdu (ieskaitot sēra rūdu) apdedzināšanas vai saķepināšanas iekārtas.
 - 2.2. Čuguna vai tērauda ražošanas iekārtas (pirmējā vai otrējā kausēšana), tostarp liešanas iekārtas, kuru jauda ir lielāka par 2,5 tonnām stundā.
 - 2.3. Melno metālu pārstrādes iekārtas:
 - a) karstās velmētavas ar jaudu, kas lielāka par 20 tonnām neapstrādāta tērauda stundā;
 - b) kaltnes ar āmuriem, kuru enerģija ir lielāka par 50 kilodžouliem uz vienu āmuru, ja patērētā siltumspēja ir lielāka par 20 MW;
 - c) metāla aizsargpārklājumu uzkausēšana ar jaudu, kas lielāka par divām tonnām neapstrādāta tērauda stundā.
 - 2.4. Melno metālu liešanas iekārtas ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 20 tonnām dienā.
 - 2.5. Iekārtas:
 - a) neattīrītu krāsaino metālu ražošanai no rūdas, koncentrātiem vai otrreizējām izejvielām metalurģiskos, ķīmiskos vai elektrolītiskos procesos;
 - b) krāsaino metālu kausēšanai, tostarp leģēšanai, ieskaitot reģenerētus produktus (rafinēšana, liešana u.c.), ar kausēšanas jaudu, kas svinam un kadmijam ir lielāka par četrām tonnām dienā, bet visiem pārējiem metāliem – lielāka par 20 tonnām dienā.
 - 2.6. Iekārtas metālu un plastmasu virsmas elektrolītiskai vai ķīmiskai apstrādei, ja apstrādes tvertņu tilpums ir lielāks par 30 m³.
 3. **Minerālu rūpniecība**
 - 3.1. Iekārtas cementa klinkera ražošanai rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kura lielāka par 500 tonnām dienā, vai kaļķa ražošanai rotācijas krāsnīs ar ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā, vai citu veidu krāsnīs, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā.
 - 3.2. Iekārtas azbesta ražošanai un tādu izstrādājumu ražošanai, kuru pamatā ir azbests.

- 3.3. Tādas iekārtas stikla ražošanai, ieskaitot stiklšķiedras ražošanu, kuru kausēšanas jauda ir lielāka par 20 tonnām dienā.
- 3.4. Tādas iekārtas minerālvielu kausēšanai, ieskaitot minerālšķiedru ražošanu, kuru kausēšanas jauda ir lielāka par 20 tonnām dienā.
- 3.5. Tādas iekārtas keramikas izstrādājumu ražošanai, tos apdedzinot, jo īpaši dakstiņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, keramikas izstrādājumu vai porcelāna izstrādājumu ražošanai, kuru ražošanas jauda ir lielāka par 75 tonnām dienā un/vai krāsns ietilpība lielāka par 4 m³, un krāsns krāvuma blīvums lielāks par 300 kg/m³.

4. Ķīmiskā rūpniecība

Ražošana attiecībā uz šajā iedaļā iekļautajiem darbības veidiem ir rūpnieciska ražošana, ķīmiski pārstrādājot 4.1. līdz 4.6. punktā uzskaitītās vielas vai vielu grupas.

- 4.1. Ķīmiskās iekārtas pamata organisko ķīmisko vielu ražošanai, piemēram:
- a) parasto ogļūdeņražu (lineāru vai ciklisku, piesātinātu vai nepiesātinātu, alifātisku vai aromātisku) iegūšanai;
 - b) skābekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, spirtu, aldehīdu, ketonu, karbonskābju, esteru, acetātu, ēteru, peroksīdu, epoksīdsveķu, iegūšanai;
 - c) sēru saturošu ogļūdeņražu iegūšanai;
 - d) slāpekli saturošu ogļūdeņražu, piemēram, amīnu, amīdu, nitrozosavienojumu, nitrosavienojumu vai nitrātsavienojumu, nitrīlu, cianātu, izocianātu, iegūšanai;
 - e) fosforu saturošu ogļūdeņražu iegūšanai;
 - f) halogēnogļūdeņražu iegūšanai;
 - g) metālorganisko savienojumu iegūšanai;
 - h) galveno plastmasas materiālu (polimēri, sintētiskās šķiedras un celulozes šķiedras) iegūšanai;
 - i) sintētiskā kaučuka iegūšanai;
 - j) krāsvielu un pigmentu iegūšanai;
 - k) virsmas aktīvo vielu iegūšanai.
- 4.2. Ķīmiskās iekārtas pamata neorganisko ķīmisko vielu ražošanai, piemēram:
- a) tādu gāzu iegūšanai kā amonjaks, hlors vai hlorūdeņradis, fluors vai fluorūdeņradis, oglekļa oksīdi, sēra savienojumi, slāpekļa oksīdi, ūdeņradis, sēra dioksīds, karbonilhlorīds;
 - b) tādu skābju iegūšanai kā hromskābe, fluorūdeņražskābe, fosforskābe, slāpekļskābe, hlorūdeņražskābe, sērskābe, oleums, sērpaskābes;
 - c) tādu bāzu iegūšanai kā amonija hidroksīds, kālija hidroksīds, nātrija hidroksīds;
 - d) tādu sāļu iegūšanai kā amonija hlorīds, kālija hlorāts, kālija karbonāts, nātrija karbonāts, perborāts, sudraba nitrāts;
 - e) nemetālu, metālu oksīdu vai citu neorganisku savienojumu, piemēram, kalcija karbīda, silīcija, silīcija karbīda, iegūšanai.

- 4.3. Ķīmiskās iekārtas fosforu, slāpekli vai kāliju saturošu mēslošanas līdzekļu (vienkāršo vai kombinēto minerālmēsļu) ražošanai.
- 4.4. Ķīmiskās iekārtas augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu ražošanai.
- 4.5. Iekārtas pamata farmaceitisku preparātu ražošanai ķīmiskos vai bioloģiskos procesos.
- 4.6. Ķīmiskās iekārtas sprāgstvielu ražošanai.
5. **Atkritumu apsaimniekošana**
- Neskarot Direktīvas 2006/12/EK 11. pantu vai Padomes Direktīvas 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽¹⁾ 3. pantu.
- 5.1. Tādas iekārtas bīstamo atkritumu apglabāšanai vai reģenerācijai, kā noteikts sarakstā, kas minēts Direktīvas 91/689/EEK 1. panta 4. punktā, Direktīvas 2006/12/EK II. A un II. B pielikumā (darbības R1, R5, R6, R8 un R9), kā arī Padomes Direktīvā 75/439/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par atkritumeļļu apglabāšanu ⁽²⁾, kuru jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā.
- 5.2. Sadzīves atkritumu (mājsaimniecības un līdzīgi tirdzniecības, ražošanas un iestāžu atkritumi) sadedzināšanas iekārtas, kuru jauda ir lielāka par trim tonnām stundā.
- 5.3. Tādas iekārtas nebīstamo atkritumu apglabāšanai, kā noteikts Direktīvas 2006/12/EK II. A pielikuma D8 un D9 pozīcijā, kuru jauda ir lielāka par 50 tonnām dienā.
- 5.4. Atkritumu poligoni, kuros dienā apglabā vairāk par 10 tonnām un kuru kopējā ietilpība ir lielāka par 25 000 tonnu, izņemot inerto atkritumu poligonus.
6. **Citas darbības**
- 6.1. Rūpnieciskas iekārtas sādu izstrādājumu ražošanai:
- a) celulozes ražošanai no koksnes vai citiem šķiedrainiem materiāliem;
- b) papīra un kartona ražošanai ar ražošanas jaudu, kas pārsniedz 20 tonnas dienā.
- 6.2. Šķiedru vai tekstilmateriālu priekšapstrādes (piemēram, mazgāšanas, balināšanas, merserizācijas) vai to krāsošanas iekārtas, kuru pārstrādes jauda ir lielāka par 10 tonnām dienā.
- 6.3. Tādas iekārtas ādu miecēšanai, kuru pārstrādes jauda ir lielāka par 12 tonnām gatavo izstrādājumu dienā.
- 6.4. a) Kautuves ar liemeņu ražošanas jaudu, kas lielāka par 50 tonnām dienā;
- b) apstrādes un pārstrādes iekārtas pārtikas produktu ražošanai no:
- dzīvnieku izcelsmes izejvielām (izņemot pienu) ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 75 tonnām dienā,
- augu izcelsmes izejvielām ar gatavās produkcijas ražošanas jaudu, kas lielāka par 300 tonnām dienā (vidēji ceturksnī);
- c) piena apstrādes un pārstrādes iekārtas, kurās pieņem vairāk nekā 200 tonnas piena dienā (vidēji gadā).

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 194, 25.7.1975., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/76/EK (OV L 332, 28.12.2000., 91. lpp.).

- 6.5. Tādas iekārtas dzīvnieku liķu un dzīvnieku izcelsmes atkritumu apglabāšanai vai pārstrādei, kuru jauda lielāka par 10 tonnām dienā.
- 6.6. Iekārtas intensīvai putnu vai cūku audzēšanai ar vairāk nekā:
- a) 40 000 vietām mājputniem;
 - b) 2 000 vietām gaļas cūkām (virs 30 kg) vai
 - c) 750 vietām sivēnmātēm.
- 6.7. Tādas iekārtas vielu, objektu vai produktu virsmas apstrādei, izmantojot organiskos šķīdinātājus – jo īpaši apretēšanai, iespiešanai, pārklāšanai, attaukošanai, impregnēšanai, līmēšanai, apdrukāšanai, tīrīšanai vai piesūcināšanai –, kuru jauda ir lielāka par 150 kg stundā vai lielāka par 200 tonnām gadā.
- 6.8. Iekārtas ogles (cietās ogles) vai elektrografīta ražošanai, izmantojot sadedzināšanu vai grafitizāciju.
-

II PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 19. PANTA 2. UN 3. PUNKTĀ UN 20. PANTĀ MINĒTO DIREKTĪVU SARAKSTS

1. Padomes Direktīva 87/217/EEK (1987. gada 19. marts) par vides piesārņojuma ar azbestu novēršanu un samazināšanu
2. Padomes Direktīva 82/176/EEK (1982. gada 22. marts) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisiju sārnu metālu hlorīdu elektrolīzes rūpniecībā
3. Padomes Direktīva 83/513/EEK (1983. gada 26. septembris) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz kadmija emisijām
4. Padomes Direktīva 84/156/EEK (1984. gada 8. marts) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dzīvsudraba emisijām nozarēs, kas nav sārnu metālu hlorīdu elektrolīze
5. Padomes Direktīva 84/491/EEK (1984. gada 9. oktobris) par robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz heksahlorcikloheksāna emisijām
6. Padomes Direktīva 86/280/EEK (1986. gada 12. jūnijs) par emisiju robežvērtībām un kvalitātes mērķiem attiecībā uz dažām bīstamām vielām, kas iekļautas Direktīvas 76/464/EEK pielikuma I sarakstā
7. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/76/EK (2000. gada 4. decembris) par atkritumu sadedzināšanu
8. Padomes Direktīva 92/112/EEK (1992. gada 15. decembris) par procedūrām tādu programmu saskaņošanai, kuras paredzētas, lai samazinātu un galīgi likvidētu titāna dioksīda rūpniecības radīto piesārņojumu
9. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/80/EK (2001. gada 23. oktobris) par ierobežojumiem attiecībā uz dažu piesārņojošo vielu emisiju gaisā no lielām sadedzināšanas iekārtām
10. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/11/EK (2006. gada 15. februāris) par piesārņojumu, ko rada dažas bīstamas vielas, kuras novada Kopienas ūdens vidē
11. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem
12. Padomes Direktīva 75/439/EEK (1975. gada 16. jūnijs) par atkritumeļļu apglabāšanu
13. Padomes Direktīva 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem
14. Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem

III PIELIKUMS

**ORIENTĒJOŠS TO GALVENO PIESĀRŅOJOŠO VIELU SARAKSTS, KURAS JĀŅEM VĒRĀ, JA TĀS ATTIECAS
UZ EMISIJAS ROBEŽVĒRTĪBU NOTEIKŠANU****Gaiss**

1. Sēra dioksīds un citi sēra savienojumi
2. Slāpekļa oksīdi un citi slāpekļa savienojumi
3. Oglekļa oksīds
4. Gaistoši organiskie savienojumi
5. Metāli un to savienojumi
6. Putekļi
7. Azbests (suspendētas daļiņas, šķiedra)
8. Hlors un tā savienojumi
9. Fluors un tā savienojumi
10. Arsēns un tā savienojumi
11. Cianīdi
12. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, darbojoties caur gaisu, ir pierādītas
13. Polihlordibenzodioksīni un polihlordibenzofurāni

Ūdens

1. Halogēnorganiski savienojumi un vielas, kuras šādus savienojumus var veidot ūdens vidē
 2. Fosfororganiskie savienojumi
 3. Alvorganiskie savienojumi
 4. Vielas un preparāti, kuru kancerogēnās vai mutagēnās īpašības vai īpašības, kuras var ietekmēt reproduktīvo funkciju, ūdens vidē vai caur to ir pierādītas
 5. Stabili ogļūdeņraži un stabilas bioakumulējamas organiskas toksiskas vielas
 6. Cianīdi
 7. Metāli un to savienojumi
 8. Arsēns un tā savienojumi
 9. Biocīdi un augu aizsardzības līdzekļi
 10. Vielu suspensijas
 11. Vielas, kuras veicina eitrofikāciju (īpaši nitrāti un fosfāti)
 12. Vielas, kurām ir nelabvēlīga ietekme uz skābekļa līdzsvaru (un kuras var noteikt, izmantojot tādus parametrus kā BSP, KSP u.c.)
-

IV PIELIKUMS

Apsvērumi, kuri parasti vai īpašos gadījumos jāņem vērā, izvēloties 2. panta 12. punktā noteiktās labākās pieejamās metodes, ņemot vērā pasākuma iespējamās izmaksas un priekšrocības, kā arī piesardzības un profilakses principus:

- 1) mazatkritumu tehnoloģiju izmantošana;
 - 2) mazāk kaitīgu vielu izmantošana;
 - 3) procesos radušos un izlietoto vielu un, attiecīgos gadījumos, arī atkritumu reģenerācijas un pārstrādes veicināšana;
 - 4) līdzīgi darbības procesi, iekārtas vai metodes, kas sekmīgi izmēģinātas rūpnieciskā mērogā;
 - 5) tehnoloģiskie sasniegumi, izmaiņas zinātnes atziņās un atklājumos;
 - 6) attiecīgo emisiju īpašības, iedarbība un apjoms;
 - 7) termiņi jaunu vai esošo iekārtu nodošanai ekspluatācijā;
 - 8) labāko pieejamo metožu ieviešanai vajadzīgais laiks;
 - 9) procesā izmantojamo izejvielu (arī ūdens) patēriņš un īpašības, un energoefektivitāte;
 - 10) nepieciešamība novērst vai samazināt līdz minimumam emisiju kopējo ietekmi uz vidi un ietekmes uz vidi risku;
 - 11) nepieciešamība novērst negadījumus un samazināt to nevēlamo ietekmi uz vidi;
 - 12) informācija, kuru publicējusi Komisija, ievērojot 17. panta 2. punkta otro daļu, vai starptautiskās organizācijas.
-

V PIELIKUMS

SABIEDRĪBAS LĪDZDALĪBA LĒMUMU PIEŅEMŠANĀ

1. Pēc iespējas agrīnākā lēmuma pieņemšanas stadijā vai, vēlākais, tiklīdz pamatoti iespējams šādu informāciju sniegt, sabiedrību informē (ar publisku paziņojumu vai citā piemērotā veidā, piemēram, elektroniskajos sabiedrības saziņas līdzekļos, ja tie ir pieejami) par šādiem jautājumiem:
 - a) pieteikums atļaujas saņemšanai vai, attiecīgi, atļaujas atjaunināšanai vai piešķiršanas nosacījumiem saskaņā ar 15. panta 1. punktu, tostarp 6. panta 1. punktā uzskaitīto elementu apraksts;
 - b) attiecīgā gadījumā – to, ka lēmums jāpieņem pēc valsts vai pārrobežu mēroga ietekmes uz vidi novērtējuma vai pēc dalībvalstu apspriešanās saskaņā ar 18. pantu;
 - c) sīkāka informācija par kompetentajām iestādēm, kas atbild par lēmuma pieņemšanu un kurās var saņemt attiecīgu informāciju, un kam var iesniegt atsauksmes vai jautājumus, kā arī atsauksmju vai jautājumu iesniegšanas termiņš;
 - d) iespējamo lēmumu būtība vai – ja iespējams tikai viens lēmums – lēmuma projekts;
 - e) attiecīgā gadījumā – sīkākas ziņas par pieteikumu atļaujas atjaunināšanai vai atļaujas piešķiršanas nosacījumiem;
 - f) norāde uz attiecīgās informācijas pieejamības laiku un vietu vai veidu;
 - g) sīkākas ziņas par sabiedrības līdzdalības pasākumiem un apspriešanos, kas notikusi, ievērojot 5. punktu.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieņemamā termiņā attiecīgajai sabiedrības daļai ir pieejami:
 - a) saskaņā ar valsts tiesību aktiem – būtiskākie ziņojumi un ieteikumi, kurus kompetentā iestāde vai iestādes ir saņēmušas līdz laikam, kad attiecīgo sabiedrības daļu informē saskaņā ar 1. punktu;
 - b) saskaņā ar noteikumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/4/EK – 1. punktā neminēta informācija, kas attiecas uz lēmumu, kuru pieņem saskaņā ar 8. pantu, un kas kļūst pieejama tikai pēc attiecīgās sabiedrības daļas informēšanas saskaņā ar 1. punktu.
3. Attiecīgā sabiedrības daļa ir tiesīga pirms lēmuma pieņemšanas kompetentajai iestādei paust atsauksmes un viedokļus.
4. Pieņemot lēmumu, pienācīgi jāievēro saskaņā ar šo pielikumu notikušās apspriešanās rezultāti.
5. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus sabiedrības informēšanai (piemēram, izsūtīt informāciju pa pastu noteiktā teritorijā vai publicējot to vietējā laikrakstā) un attiecīgās sabiedrības daļas viedokļa apzināšanai (piemēram, aicinot iedzīvotājus izteikties rakstiski vai veicot sabiedrības aptauju). Dažādos lemsanas posmos jāparedz pieņemami termiņi, ar tiem atvēlot pietiekami daudz laika sabiedrības informēšanai un ļaujot attiecīgajai sabiedrības daļai sagatavoties un efektīvi piedalīties vides lēmumu pieņemšanā saskaņā ar šo pielikumu.

VI PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar turpmākiem grozījumiem (minēta 22. pantā)

Padomes Direktīva 96/61/EK
(OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK
(OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.)

Tikai 4. pants un II pielikums

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK
(OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.)

Tikai 26. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1882/2003
(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.)

Tikai III pielikuma 61. punkts

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 166/2006
(OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.)

Tikai 21. panta 2. punkts

B DAĻA

Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos (minēts 22. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai
96/61/EK	1999. gada 30. oktobris
2003/35/EK	2005. gada 25. jūnijs
2003/87/EK	2003. gada 31. decembris

VII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 96/61/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. pants, ievadvārdi	2. pants, ievadvārdi
2. pants, 1.–9. punkts	2. pants, 1.–9. punkts
2. pants, 10. punkts, a) apakšpunkts	2. pants, 10. punkts
2. pants, 10. punkts, b) apakšpunkts	2. pants, 11. punkts
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, pirmais ievilkums	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, a) apakšpunkts
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, otrais ievilkums	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, b) apakšpunkts
2. pants, 11. punkts, pirmā daļa, trešais ievilkums	2. pants, 12. punkts, pirmā daļa, c) apakšpunkts
2. pants, 11. punkts, otrā daļa	2. pants, 12. punkts, otrā daļa
2. pants, 12. punkts	2. pants, 13. punkts
2. pants, 13. punkts	2. pants, 14. punkts
2. pants, 14. punkts	2. pants, 15. punkts
3. pants, pirmā daļa	3. pants, 1. punkts
3. pants, otrā daļa	3. pants, 2. punkts
4. pants	4. pants
5. pants	5. pants
6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi	6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi
6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, pirmais līdz desmitais ievilkums	6. pants, 1. punkts, pirmā daļa, a) līdz j) apakšpunkts
6. pants, 1. punkts, otrā daļa	6. pants, 1. punkts, otrā daļa
6. pants, 2. punkts	6. pants, 2. punkts
7. līdz 12. pants	7. līdz 12. pants
13. pants, 1. punkts	13. pants, 1. punkts
13. pants, 2. punkts, ievadvārdi	13. pants, 2. punkts, ievadvārdi
13. pants, 2. punkts, pirmais līdz ceturtais ievilkums	13. pants, 2. punkts, a) līdz d) apakšpunkts
14. pants, ievadvārdi	14. pants, ievadvārdi
14. pants, pirmais līdz trešais ievilkums	14. pants, a) līdz c) apakšpunkts
15. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi	15. pants, 1. punkts, pirmā daļa, ievadvārdi
15. pants, 1. punkts, pirmā daļa, pirmais līdz trešais ievilkums	15. pants, 1. punkts, a) līdz c) apakšpunkts
15. pants, 1. punkts, otrā daļa	15. pants, 1. punkts, otrā daļa
15. pants, 2. punkts	15. pants, 2. punkts
15. pants, 4. punkts	15. pants, 3. punkts
15. pants, 5. punkts	15. pants, 4. punkts
15.a pants, pirmā daļa, ievadvārdi un nobeiguma vārdi	16. pants, 1. punkts
15.a pants, pirmā daļa, a) un b) apakšpunkts	16. pants, 1. punkts, a) un b) apakšpunkts

Direktīva 96/61/EK	Šī direktīva
15.a pants, otrā daļa	16. pants, 2. punkts
15.a pants, trešā daļa, pirmais un otrais teikums	16. pants, 3. punkts, pirmā daļa
15.a pants, trešā daļa, trešais teikums	16. pants, 3. punkts, otrā daļa
15.a pants, ceturrtā daļa	16. pants, 4. punkts, pirmā daļa
15.a pants, piektā daļa	16. pants, 4. punkts, otrā daļa
15.a pants, sestā daļa	16. pants, 5. punkts
16. pants	17. pants
17. pants	18. pants
18. pants, 1. punkts, ievadvārdi un nobeiguma vārdi	19. pants, 1. punkts
18. pants, 1. punkts, pirmais un otrais ievilkums	19. pants, 1. punkts, a) un b) apakšpunkts
18. pants, 2. punkts, pirmā daļa	19. pants, 2. punkts
18. pants, 2. punkts, otrā daļa	19. pants, 3. punkts
19. pants	—
20. pants, 1. punkts	20. pants, 1. punkts
20. pants, 2. punkts	20. pants, 2. punkts
20. pants, 3. punkts, pirmā daļa	20. pants, 3. punkts, pirmā daļa
20. pants, 3. punkts, otrā daļa	—
20. pants, 3. punkts, trešā daļa	20. pants, 3. punkts, otrā daļa
21. pants, 1. punkts	—
21. pants, 2. punkts	21. pants
—	22. pants
22. pants	23. pants
23. pants	24. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	III pielikums
IV pielikums	IV pielikums
V pielikums	V pielikums
—	VI pielikums
—	VII pielikums